

GYILKOSSÁGOKHOZ FŰZŐDŐ
BALLADÁK

A MAGÁT FELADÓ (KOMA-) GYILKOS
LEGÉNY

145. BARNA JANCSIT ARRA KÉRI BABÁJA

1871

gy: B. B.

Horgos

Megócsi Andrásné Varga Etel (59)

$\text{♩} = 72$

Bar-na Jan-csít ar-ra ké-ri ba-bá-ja,
 A ko-má-ját küld-je a más - vi-lág-ra,
 A ko-má-ja le-fe-küdt a zöld fű-be,
 Bar-na Jan-csi kést dö-fött a szi-vé-be.

Véres lett a Barna Jancsi ruhája,
 Majd kimossa estére a babája,
 — Mosd ki, babám, ingem, gatyám fehérre,
 Holnap megyek csendbiztos úr elébe!

— Cendbiztos úr, adjon isten jó napot!
 — Adjon isten, Barna Jancsi, mi bajod?
 — Az én bajom nem nagyobb a semminél
 Mer elvettem a komámnak életét!

— Kár volt néked, Barna Jancsi, ezt tenni!
 Egy kislányért a komádat megölni!
 — Csendbiztos úr, régen volt ellenségem,
 Ez a kislány nem lehet feleségem!

Túl a Tiszán kifaragták azt a fát,
Amejikre Barna Jancsit akasszák,
Fújja a szél fekete göndör haját
Más öleli Barna Jancsi babáját.

146. BARNA JÁNOST ARRA KÉRI BABÁJA

1972

gy: B. A.

Kévi

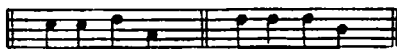
Gere Vilmosné Kozma Mária (39)

$\text{♩} = 64$

Bar-na Já-nost ar-ra ké-ri ba-bá-ja,
 Ko-le-gá-ját küld-je el más - vi-lág-ra.
 Ko-le-gá-ja le-fek-szik az er-dő-be,
 kést nyomott a Barna Já-nos a szí-vé-be.

1) 2. 3. 4. v sz.

1b) 5. v sz.

Véres lett a fehér inge, ruhája,
 Maj kimossa jaz ő kedves babája.
 — Mosd ki, babám, az ingemet fehérre,
 Holnap megyek csendbiztos úr elébe.

— Adjon isten, csendbiztos úr, jó napot!
 — Adjon isten, Barna János! Mi bajod?
 — Az én bajom nem egyéb a semminél,
 Kolegámat megöltem egy kislányé.

— Barna János, hogy merted azt megtenni?
Hogy merted a kolegádat megölni?
— Csendbiztos úr, én a babám szeretem,
Őmiatta kolegámat megöltem.

— Barna János, ülj hát le ja lócára,
A dolgodat elvégzem tiz órára!
Leveledet elküldöm majd Szegvárra,
Barna János, sírva nézhetsz utánna!

Túl a Tiszán most faragják azt a fát,
Amejikre Barna Jánost akasztják,
Fújja ja szél fekete göndör haját,
Más öleli Barna János babáját.

147. JAJ, DE SZÉLES, JAJ, DE HOSSZÚ AZ AZ ÚT

1875

gy: B. B.

Mohol

Vlasity Károlyné Zéltty Klára (47)

daj, de szé-les, jaj, de hosszú az az út,
A-mej-ji-kén Bar-na Jan-csi el-in-dút!
Bar-na Jan-csi, térj visz-sza jaj u-tad-ra,
Gondójj rá ja leg-ke-d-ve-s-sebb ko-mád-ra.

Erről bizony visszatérni nem lehet,
 Mert engemet a szerelem nem enged!
 Méjebb az én szerelmem a tengernél,
 Árvább vagyok a lehulló levélnél!

Barna Jancsi elindult bánatába,
 Bosszút forral szíve mélyén magába,
 Kihítta ja komáját az erdőbe,
 Bosszújába kést döfött a szívébe.

— Édesanyám, van-e ingem szennyesen?
 Hogyha nincsen, hoztam egyet véreessen,
 Mosd ki, anyám, ingem, gatyám fehérre,
 Holnap megyek csendbiztos úr elébe!

— Csendbiztos úr, adjon isten jó napot!
— Hát tenéked, Barna Jancsi, mi bajod?
— Csendbiztos úr, szívem nyomja a bánat,
Egy kislányért megöltém a komámat!

— Hogy merted ezt, Barna Jancsi, megtenni
Egy kislányért a komádat megölni?
— Csendbiztos úr, bánat nyomja a lelkem,
Az a kislány nem lesz már feleségem!

Túl a Tiszán faragják a bitófát,
Amejikre Barna Jancsit akasszák,
Fújja ja szél fehér ingét, gatyáját,
Más öleli ezután a babáját.

Kinn a pusztán fojik el a halastó
Úszik benne egy fekete koporsó,
Az van írva mind a két oldalára,
Oda van a Barna Jancsi bezárva!

148. JAJ, DE SZÉLES, JAJ, DE HOSSZÚ JAZ AZ ÚT

1970

gy: B. G.

Horgos

Nyers István (64) zenész

$\text{♩} = 80$

Jaj, de szé-les, jaj, de hosz-szú jaz az út,
A-mel-li-ken Bar-na Jan-csi el-in-dult,
Bar-na Jan-csi ki jís ment az er-dő-be,
Kést nyomott a ko-má-já-nak szi-vé-be.

— Örmester úr, adjon isten, jó napot!
— Adjon isten, Jancsi fijam, mi bajod?
— Örmester úr, szívem nyomja a bánat
Egy kislányér megöltem a komámat.

— Barna Jancsi, hogy merted azt megtenni,
A komádat egy kislányér megölni?
— Örmester úr, régen volt ellenségem,
Az a kislány nem lehet feleségem.

Jaj, de szépen kifaragták azt a fát,
Amellükre Barna Jancsit akasszák,
Fújja ja szél fehér ingét, gatyáját,
Más öleli Barna Jancsi babáját.

A GYERMEKGYILKOS ANYA

149. SZABÓ VILMA KIMENT AZ ERDŐBE

1974

gy: B. B.

Zenta

Károlyné Döme Klára (52)

$\text{♩} = 66$

The musical score consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 66. The lyrics are written below the notes.

Sza-bó Vil-ma ki-ment az er-dő-be,
Lé-fe-kült a nyár-fa hű - vös-sé - be,
A-ra mën-tem, ki-jál - tot - tam né - ki,
Kejj föl, Vil-ma, mer meg-lát va-lá - ki!

Szabó Vilma nem vette tréfára,
Bészaladt a saroki csárdába,
Két deci bort hozat az asztalra,
Hogy bánatát eltemesse abba.

Kocsmaajtó sarkig ki van nyitva,
Zsandárkáplár nagy hangon kiáltja,
Zsandárkáplár elkiáltja magát,
— No, legények, megfogluk a Vilmát!

Szabó Vilmát hat zsandár kíséri,
A babája az ablakon nézi,
Né nézd, babám, gyászos életemet,
Mind teérted szenvedem ezeket.

Szabó Vilmát hat zsandár vallassa,
Édesanyja az ajtón hallgassa,
— Valld be, Vilma, minden bűneidet,
Hová tetted négy szép gyermekédet!

— Eggyet tettem rózsafa tövébe,
Kettőt tettem Tisza fenekére,
Negyediknek gyilkosa most vagyok,
Jaj, istenem, örökös rab vagyok!

150. SZABÓ VILMA KIMÉNT AZ ERDŐBE

1973

gy: B. B.

Zenta

Mangurás Ferencné Nagy Anna (69)

Szabó Vilma kimént a zerdőbe,
Lefeküdt a nyárfa hűvösébe,
Ára mentem, kijátottam neki,
— Kejj föl, Vilma, mer meglát valaki!

Szabó Vilma nem vette tréfára,
Beugrott a közeli csárdába,
Bort hozatott az asztalra rája,
Majd megissza a nagy bánattyába.

Szabó Vilma borát meg sem itta,
Kilenc zsandár az ajtót benyitta,
Zsandárkáplár elkijálcsa magát:
— No, legényék, elfogtuk a Vilmát.

— Szabó Vilma, vald ki bűnejidet,
Hova tetted három gyermekedet!
— Eggyet tettem diófa tövébe,
Kettőt tettem Tisza fenekébe!

— Szabó Vilma, fáj-e ja te szíved,
Hogy meggyilkoltad a gyermekedet?
— Hogy nem fájna, mikor majd meghasad,
Még én élek, csörgetem a vasat!

Szabó Vilma piros pántlikája,
Megakadt a zajtó húzójába,
— Tedd el, Vilma, ládád fiókjába,
Nincsen lányod, nem kell a hajába!

151. SZABÓ VILMA BÚJDOSIK AZ ERDŐBE

1972

gy: B. B.

Zenta

Kis Ferencné Rácz Sz. Eteika (49)

Szabó Vilma bújdosik az erdőbe,
Léfekütt a nagy nyárfa tövébe,
— Kejj föl, Vilma, mer meglát valaki!
— Kejj föl, Vilma, mer meglát valaki!

Szabó Vilma nem vette tréfára,
Felpattant a kesej lábú lovára,
Felpattant a kesej lábú lovára,
Elvágtat a legközelebbi csárdába.

...

...

Elvágtat a legközelebbi csárdába,
Tíz liter bort hozat az asztára.

...

...

De ja Vilma borát meg sem itta,
Kilenc zsandár az ajtót benyitta.

...

...

Csendőrkáplár elkiátja magát,
— No, legények, megfoktuk a Vilmát!

Szabó Vilma meg van láncra kötve,
Úgy kísérik a sötét börtönbe,
— Ugyan, Vilma, törüdd le könnyedet,
Jusson észbe három szép gyermeked!

— Szabó Vilma, valld ki bűnejidet,
Hová tétted három szép gyermeked?
— Eggyet tettem diófa tövébe,
Kettőt még a Tisza fenekére!

152. SZABÓ VILMA KIMÉNT AZ ERDŐBE

1972

gy: B. B. — B. A.

Zenta

Gyetzvai Simonné Mura Erzsébet (52)

Sza-bó Vil-ma ki-mént az er-dő-be.

Le-fe-küdt a nyár-fa hi-vé-sé-be,

A'-ra mën-tem, ki-já-tót-tam nē-ki

Kej fő, Vil-ma, mer mēg-lát va-lá-ki!

1) 2. v sz.   2) 2. ism.,   3. ism., v sz.

Szabó Vilma nem vette tréfára,
 Bejugrott a Búrán Bendi csárdába,
 Még a Vilma borát még sēm itta,
 Kilenc zsandár az ajtót bényitta.

* Zsandárkáplár ekajátja magát:
 — No, legények, megfogtuk a Vilmát!

Szabó Vilmát hat zsandár kíséri,
 A babája az ablakból nézi.
 — Nē nézd, babám, gyászos életemet,
 Mind tējérted szenvedem ezeket!

• A dallam második felére

Szabó Vilmát jaj, de szépen vallatják:

...
...
...

— No hát, Vilma, fáj-é még a szíved?

Hová tétted három szép gyermeked?

— Kettőt tettem diófa tövébe,

Égyet még a Tisza fenekire.

* Hogyne fájna, mikor maj megszakad,
Míg én élök zörgetém a vasat!

Szabó Vilma kék atlasz kötője,

Nem köti azt többé már eléje.

— Tedd el, Vilma, ládád fenekire,

Ha lesz lányod, jó lesz majd elébe!

Szabó Vilma tíz pár aranygyűrűje,

...
...
...

— Szabó Vilma, mom meg hát bűnödöt:
Hová titted három gyermekedet?
— Kettőt tettem Tisza fenekére,
Egyet meg a nagy nyárfa tövébe!

Szabó Vilma, mom meg hát: fáj-e a szíved,
Hogy megölted három gyermekedet?
— Hogyne fájna, mikor maj meghasad,
Még én élek viselem a vasat.

154. SZABÓ VILMA KIMENT AZ ERDŐBE

1970

gy: B. G.

Egyházaskér (Verbica)

Mihók Vendel István (62)

$\text{♩} = 66$

Sza-bó Vil-ma ki-ment az er-dő-be,
 Le-fe-küdt egy di-ó-fa tö-vé-be,
 Ó-dá-men-tem, ki-jál-tot-tam ne-ki:
 Kejj fel, Vil-ma, mert meg-lát va-la-ki!

Szabó Vilma nem vette tréfára,
 És bement a szögedi kocsmába,
 Parancsolá a kocsmárosnénak:
 — Tíz liter bort a Szabó Vilmának!

Szabó Vilma a borát nem issza,
 Kilenc csendőr az ajtót rányitja,
 Csendőrkaplár elkijáltá magát:
 — Nos, legények, megfogluk a Vilmát!

— Szabó Vilma, vadd be ja bűnödöt!
 Hová tetted a három gyermeked?
 — Egyet tettem diófa tövébe, a
 Másodikat Tisza fenekére,

* Harmadiknak öngyilkossa lettem,
 Mindezekért örökös rab lettem!

• A dallam második felére

155. SZABÓ VILMA KIMENT AZ ERDŐBE

1672

gy: T. G.

Egyházaskér (Verbica)

Kovács Pálné Horvát Ilona (71)

$\text{♩} = 92$

The musical score consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 92. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and folk-like. The lyrics are: 'Sza-bó Vil-ma ki-ment az er-dő-be'. The second staff continues the melody: 'Le-fe-küdt a fűz-fa le-ve-lé-re'. The third staff: 'Á-ra men-tem, ki-ját-tot - tam ne-ki:'. The fourth staff: 'Megá-jj, Vil-ma, mert meg-fog va-la-ki!'. The piece ends with a double bar line.

Sza-bó Vil-ma ki-ment az er-dő-be
Le-fe-küdt a fűz-fa le-ve-lé-re
Á-ra men-tem, ki-ját-tot - tam ne-ki:
Megá-jj, Vil-ma, mert meg-fog va-la-ki!

Szabó Vilma nem vötte tréfára,
Beugrott a szólnoki csárdába,
— Kocsmárosné, tíz icce bort hozzon!
Hagy igyon a Szabó Vilma jó bort!

Szabó Vilma borát meg sem itta,
Csendörkáplár az ajtót benyitja,
Csendörkáplár elkijájtya magát:
— No, legények, megfogtuk a Vilmát!

Szabó Vilmát hat zsandár vallati,
Édesanyja az ajtón hallgati:
— Valld ki, lányom, minden bűneidet!
Hová tetted négy szép gyermeködet?

— Egyet tettem rózsafa tövébe,
Kettőt töttem Tisza fenekére,
Negyediknek öngyilkossa vagyok!
Úgyis tudom, örökös rab vagyok!

Szabó Vilmát hat zsandár kíséri,
A babája az ablakon nézi.
— Nézzed, babám, gyászos életömet!
Mind teérted szenvedem ezeket!

Szabó Vilma piros pántlikája,
Megakadt a börtöny ajtajába.
— Arra kérem börtönyös uramat,
Akassza ki piros pántlikámat!

Szabó Vilma tíz aranygyűrűje,
Nem fénylik az többet a kezébe.
Tedd el, Vilma, tíz aranygyűrűdet,
Ha lesz lányod, jó lesz a kezére!

ÖNGYILKOS SZERELMESEK

156. SZABÓ GYULA HORVÁT JOLÁNT SZERETI

1975

gy: B. B.

Mohol

Vlasity Károlyné Zélicity Klára (47)

$\text{♩} = 72$

The musical score consists of four staves of music in a single system. Each staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked as quarter note = 72. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The second staff continues the melody. The third staff continues the melody and includes a key signature change to one flat (Bb) for the final two measures. The fourth staff continues the melody and includes a key signature change to one sharp (F#) for the final two measures.

Sza-bó Gyu-la Hor-vát Jo-lánt sze-re-ti,
De a Jo-lán szü-le-i nem en-ge-di,
de-ge-nye-fán azt fű-tyű-li a ri-gó,
Gaz-da lány-hoz sze-gény le-gény nem va-ló.

Szabó Gyula egy vasárnap délután,
Találkozott kedvesével az uccán,
Kihíta a zöld erdőbe sétálni,
Gyöngyvirágból bokrétát fognak kötni.

— Látod, édes, kiértünk az erdőbe,
Üjjünk le egy rózsafa hűvösébe,
Nyíjj ki, rózsá, nyíjj ki a kalapomra,
Kisangyalom, borújjá a vállamra!

— Ráborúnék, édes rózsám, nem lehet,
Mert az anyám tiltsa a szerelmünket,
— Megmutatom, hogy nem lesz a másé,
Még ma este meg kell halni egymásé.

Szabó Gyula rézpistoja de fényes,
Van is abba három gojó de éles,
Kettőt lőt de nem a maga szívébe,
Ráborult a Jolánka holttestére.

— Szabó Gyula átlőtte a szívemet,
Édesanyám, ne sirasson engemet.
Nem hagyta hogy szeressem a babámat,
Így is, úgy is megölt vóna ja bánat.

Zöld erdőbe van egy árva sírhalom,
Szomorú fűz, kék néfelejcs van azon,
Két szerelmes szív aluszik alatta,
Bús gerlice bánatossan sirassa.

157. BÍRÓ MARGIT

1973

gy: B. A.

Kishomok

Német Jánosné Visnyei Piroska (27)

E-zer-nyó-c-száz - ti - zen - ha - to - dik év - ben,
 Hagy mi tör - tén t e - zen a nagy vi - dé - ken :
 Bí - ró Fe - renc Mar - git ne - vű le - á - nya,
 Ki - nek az el - ső ti - zed - be nincs pár - ja !

Ő volt a legények csalogatója,
 A Kis Imre mindég avval biztatta:
 — Ne féjj, Margit, szívem párja, szeretlek,
 Jövő őszre feleségül is veszlek!

Kis Imrének más jutott az eszébe,
 Üzenetet küldött egy más vidékre,
 Hogy majd egyszer el fognak oda menni,
 Cserép Zsuzsit feleségül megkérni.

El is mentek ők oda szombat este,
 Cserép Zsuzsi már a kapuba leste,
 Egy pár szóra forró csókot is adott,
 Kis Imrének az asztalnál hejt adott.

Másnap reggel tízet ütött az óra,
Bíró Margit elindul a nagy kútra,
Oj szomorú hírt hallott meg a kúton,
Alig tudott hazamenni az úton.

Alig várta, hogy a korszót letegyje,
Egyenest a Kis Imrénének elébe,
Be se megyen, csak az ajtót zörgeti,
— Átkozott szív, csak egy szóra gyere ki!

— Igaz, Imre, hogy te megházasodtál,
A szívemre ij nagy bánatot hoztál?
— Igaz, Margit, szívem párja, szeress mást,
Úgyis régóta szerettük mi egymást!

— Add ide hát, Imre, a jobb kezedet,
Hadd kívánjak boldog páros életet!
Kilenc orvos orvosságát használjad,
Nyugodalmad sehol meg ne találjad!
* Se ég, se föld be ne vegyen gyomrába,
Vessen ki a sírod bal oldalára!

Este van már, hetet ütött az óra,
Bíró Margit elindul a nagy útra.
A nagy úton szeretőjét átkozta,
Hazament és magát felakasztotta.

* A dallam második felére